

Publicerad 2014-01-22 00:15 av Arne Spetz

Naturlyrik

En diktare

Diktaren strosar i lunden
Vingpennan doppad i bläck
Vill fånga den magiska stunden
Då solen försvinner i säck

Orden landar så sakta
Vill spegla känslornas svall
Hellre än fysikerns fakta
Radade upp efter sedvanlig mall

Diktaren tassar i skogen
Anar det ingen har sett
Likt en odalman bakom plogen
Som hoppas få äta sig mätt

Vilar en stund där gräset är grönt
Kaffet är doftande hett
Två mackor gör livet förunderligt skönt
Tankarna dansar så lätt

Diktaren blir ett med de orden
Brisen smeker hans garvade kind
Han lyssnar på mumlet från jorden
Och eklövens prassel i vind

Stroferna fyller snart arken
Skymningen smyger sig på
Skogen är bättre än parken
Fast givetvis längre att gå

Diktaren nalkas så hemmets härd
En matbit väntar och kanske en kopp
Det är han verkligen värd
Som med dikten livar själen opp

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Arne Spetz med Poeter.se id #46723 innehar upphovsrätten